

13.1 DODAJANJE ŠTEVCA

Glede na zahteve nastavimo toliko števecov, kolikor jih potrebujemo za določanje posameznih števil (inventarnih števil, tekočih števil in števil za izposajo).

Postopek

1. Označimo razred **Števci v zalogi**.
2. Izberemo metodo **Razred / Nov objekt**.
Odre se urejevalnik **Števci v zalogi**.
3. Pri "Ime" vpišemo kratko oznako števca.
4. Pri "Vrsta" izberemo iz spustnega seznama vrsto števca.
5. Pri "Trenutna vrednost" vnesemo trenutno vrednost na števcu – zadnjo uporabljeno številko.
6. Pri "Najvišja dovoljena vrednost" vnesemo najvišjo vrednost, ki jo lahko ima števec.
7. Pri "Označevanje dvojnic" lahko vpišemo začetno oznako dvojnic. Podatek je pomemben pri programskem dodeljevanju tekočih števil v signaturi.

Opozorilo:

Če ni vpisane oznake za označevanje dvojnic, pomeni, da se bo pri kopiranju tekoče številke v polja 996/997 na isti podlokaciji določila vedno nova številka.

Primer:

Če želimo dvojnice označevati s črkami, vpišemo *a* ali *A* za označevanje z malimi črkami ali velikimi črkami, če jih želimo označevati s številkami, vpišemo *1*.

8. Če želimo števec uporabljati, označimo potrditveno polje "Aktivnost".
9. Za vnos opomb kliknemo gumb **Opombe**.
10. Vnesemo pogoje za izbiro števca (gl. pogl. 13.1.1).
11. Shranimo podatke.

Slika 13.1-1: Urejevalnik za števec v zalogi

13.1.1 Vnos pogojev za številčenje

Podatki o pogojih za številčenje so tisti parametri, ki jih mora imeti gradivo, da lahko program ponudi določen števec. Glede na zahteve in potrebe določimo podpolja ali elemente podpolja ter vrednosti zanje.

Postopek

1. V urejevalniku **Števci v zalogi** kliknemo gumb **Nov objekt**.
Odpre se okno **Pogoji** za dodajanje pogoja.
2. Pri "Podatek" izberemo iz spustnega seznama podpolje ali element podpolja.
3. Pri "Vrednost" vpišemo vrednost iz šifranta za izbrano podpolje ali element podpolja. Vpišemo lahko več vrednosti in jih ločimo z vejico. Program bo ponudil števec pri gradivu, ki bo imelo vsaj eno od naštetih vrednosti.

Vrednost lahko tudi izberemo iz šifranta, tako da kliknemo gumb **Pomoč pri vpisu vrednosti**. V oknu, ki se odpre, iz spustnega seznama izberemo ustrezno vrednost in kliknemo gumb **V redu**. Če želimo vnesti naslednjo vrednost, postopek ponovimo.

Z "*" za prvim znakom vrednosti označimo, da želimo upoštevati vse vrednosti, ki se začnejo s tem znakom (npr. g*).

4. Kliknemo gumb **V redu**.
5. Vnesemo lahko naslednji pogoj, kot je opisano v točkah od 1 do 4.

Slika 13.1-2: Vnos pogojev za številčenje

Primeri:

Če za števec vnesemo dva pogoja, lahko določimo, da morata biti **oba izpolnjena**, da se bo števec uporabil; npr. določena sta pogoja 001c=m in 001b=a, kar pomeni, da se bo ta števec uporabil za gradivo, ki ima v podpolju 001c vrednost *m* in v podpolju 001b vrednost *a*.

Če želimo, da se bo števec uporabil, kadar je izpolnjen **eden od obeh pogojev**, vpišemo pred vnosom vrednosti za drugi pogoj znak "+".

13.1.2 Primeri števecv inventarnih števil

Inventarne številke dodeljujemo po vrstah gradiva. Pripravimo tri števce.

1. Števec za monografske publikacije
 - določimo poljubno ime števca, npr. *Monografske publikacije*
 - določimo najnižjo (0000001) in najvišjo (0999999) vrednost na števcu
 - določimo pogoje:
 - v 001c za bibliografski nivo določimo vrednost *m* – *monografska publikacija*
 - v 001b za vrsto zapisa določimo vrednost *a* – *tekstovno gradivo, tiskano* in vrednost *b* – *tekstovno gradivo, rokopis*
 - v 996g\o za oznako fizične oblike ne izberemo vrednosti, kar pomeni, da mora biti popolje 996g\o prazno
2. Števec za serijske publikacije
 - določimo poljubno ime števca, npr. *Serijske publikacije*
 - določimo najnižjo (1000000) in najvišjo (1999999) vrednost na števcu
 - določimo pogoje:
 - v 001c za bibliografski nivo določimo vrednost *s* – *serijska publikacija*

- v 001b za vrsto zapisa določimo vrednost *a* – *tekstovno gradivo, tiskano* in vrednost *b* – *tekstovno gradivo, rokopis*
 - v 997g\o za oznako fizične oblike ne izberemo vrednosti, kar pomeni, da mora biti popolje 997g\o prazno
3. Števec za neknjižno gradivo
- določimo poljubno ime števca, npr. *Neknjižno gradivo*
 - določimo najnižjo (2000000) in najvišjo (2999999) vrednost na števcu
 - določimo pogoje:
 - v 001b za vrsto zapisa določimo vrednosti *c,d,e,f,g,i,j,k,l,m,r,u* (vse razen *a* – *tekstovno gradivo, tiskano* in *b* – *tekstovno gradivo, rokopis*)
 - v 996g\o za oznako fizične oblike določimo vse vrednosti razen *a* in *b* (*+c,d,e*f,g*i*,j*k*,l*r**), kar pomeni, da mora imeti element g\o eno od naštetih vrednosti

13.1.3 Primeri števecv tekočih števil v signaturi

Tekoče številke v signaturi dodeljujemo v okviru lokacije, internih lokacij in formatov. Imamo lokacijo A, interni lokaciji I in II ter veliki in mali format, za kar pripravimo štiri števce.

1. Števec za lokacijo A, interno lokacijo I in format veliki
 - določimo poljubno ime števca, npr. *Oddelek A-I-veliki*
 - določimo najnižjo (00001) in najvišjo (29999) vrednost na števcu
 - ker želimo programsko vpisovanje dvojnic, vpišemo začetno oznako *a*
 - določimo pogoje:
 - v d\l za oznako podlokacije določimo vrednost *A*
 - v d|i za interno oznako določimo vrednost *I*
 - v d\f za format določimo vrednost *veliki*
2. Števec za lokacijo A, interno lokacijo I in format mali
 - določimo poljubno ime števca, npr. *Oddelek A-I-mali*
 - določimo najnižjo (30000) in najvišjo (49999) vrednost na števcu
 - ker želimo programsko vpisovanje dvojnic, vpišemo začetno oznako *A*
 - določimo pogoje:
 - v d\l za oznako podlokacije določimo vrednost *A*
 - v d|i za interno oznako določimo vrednost *I*
 - v d\f za format določimo vrednost *mali*
3. Števec za lokacijo A, interno lokacijo II in format veliki
 - določimo poljubno ime števca, npr. *Oddelek A-II-veliki*
 - določimo najnižjo (50000) in najvišjo (69999) vrednost na števcu
 - ker želimo programsko vpisovanje dvojnic, vpišemo začetno oznako *a*
 - določimo pogoje:
 - v d\l za oznako podlokacije določimo vrednost *A*
 - v d|i za interno oznako določimo vrednost *II*

- v d\f za format določimo vrednost *veliki*

4. Števec za lokacijo A, interno lokacijo II in format mali

- določimo poljubno ime števca, npr. *Oddelek A-II-mali*
- določimo najnižjo (*70000*) in najvišjo (*89999*) vrednost na števcu
- ker želimo programsko vpisovanje dvojnic, vpišemo začetno oznako *A*
- določimo pogoje:
 - v d\l za oznako podlokacije določimo vrednost *A*
 - v d\i za interno oznako določimo vrednost *II*
 - v d\f za format določimo vrednost *mali*